

ความทรงจำสีจาง

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ค. 2552

ความทรงจำสีจาง โตนใจคนแก่

1. การดูหนังที่ทุกคนชอบดูตอนเช้าเสาร์อาทิตย์ ก็จะเป็นดาร์กอนบอล , โดเรมอน , เซนเซย์ , ผีน้อยคิวทาวโร่ , อาราวเร่ และรายการที่อยู่ในความทรงจำก็จะเป็นโหดมันฮา (เราจำได้ตอนที่วิ่งชนกำแพงใหญ่ โครตวางไม้ดีก็กระแทกกำแพงแข็งๆ อย่างจังเลย) , รายการฝันที่เป็นจริง , สัมผัสที่หก (อยากมองข้ามความปลอดภัยมีจะหน้าอาจเป็นเซนนี่) , มิติมืด , เหตุเกิดที่สุ.น , โฆษณาสตรีสาร ตอนเย็นๆ ของ 7 และตอนนี่ที่ยังมีอยู่ที่รายการกระจุก 6 ดาน เสียงดนตรีประกอบรายการก็ยิ่งเหมือนเดิมเลย เราฟังที่ไรเน็กถึงตอนเด็กทุกที จากนั้นก็ตามด้วยรายการลูกโลกใหญ่ทาง โมรูเพื่อน ๆ จำได้หรือเปล่า?

2. การละเล่น ก็จะมีตั้งแต่ แป๊ะแข็ง, กระจาดยขาเตี้ย, วีรี่ ขาวสาร, มอญซ่อนผ้า, หมาุกเก็บ, ตีจับ, บอลลูนสี, บอลลูน, หัวกระโหลก (ที่จะมีบ้านของแต่ละคน แล้วห้ามใครเหยียบบ้านของคนอื่น) , กระจาดหนึ่งยาง (ห้ามเห็นพื้นห้ามเหยียบตัวหนอน หามาวายน้ำ) , อีกาพิกไข่ , ลูกข่าง, ทอยเส้น, เขี่ยไฟ, หมาุกเก็บ, เกบสเตรชี่ , เป้าหนึ่งยาง, ลูกดิ่ง ที่มีทำโหลหลายหลายเราชอบขุดขุดสนุกมากเลย แต่ทำไม่เคยเป็นเลย
ถาบ้านไหนมีอ่างก็จะชอบไปนั่งดูผู้ใหญ่เล่นหมากรุกหรือไม้ก็เล่นหมากรอกอส, ชอบเล่นขายของทำกับข้าวพ่อแม่ลูกค้า เอาดินน้ำมันมาปั้นเป็นไข่ดาว เอาเม็ดเลาตินสอเลมละ 1 บาทมาปั้นดินน้ำมันทำเป็นกับข้าว เอาดินน้ำมันมาปั้นเป็นขนมโตเกียว เอาดินมาผสมกับน้ำทำเป็นไอวัลดิน พอโตขึ้นมาหน่อยก็จะเอาดินมาเล่นจริง ๆ โดยอาจจะทำขนมครกไข่นกกระทากันนั่นเอง , ,
ชอบอ่านการ์ตูนผีเล่มละ 1 บาท, อ่านหนังสือหาเล่นที่ทุกสัปดาห์,
แ่งเอาพลาสติกรูปกาตูนรูโตฝ่าไปแปะตามฝาประตูและกำแพงกับเพื่อน, เอาดินสอสีมาโยนลงบนโต๊ะแล้วถ้าดินสอข้ามไหนติดกันก็ต้องเขี่ยมันออกมาโดยไม่ให้อีกอันเขี่ยอื่น , เอาดินน้ำมันมาปั้นเป็นตาน ๆ มีสะพาน มีหลุม มีทางลาด ทางโค้ง แล้วเอาดินน้ำมันปั้นเป็นลูกเล็ก ๆ เป่าไปตามรางไม่ให้มันตกจนกว่าจะถึงเส้นชัย, เอาสไตน์สอกตุที่เป็นสีๆมาแลกกัน ,
ซื้อที่จับสลากก่อนละบาท มาให้เพื่อนจับ ถ้าจับได้ ก็ได้เงิน 1 บ. ข. ก็ 2 บาท , มีลูกโยก้อมสีมาขายให้เราเอาไปเลี้ยง เราเลี้ยงไม่เคยโตเลยมันตายซะก่อน มีเพื่อนคนไหนเลี้ยงมันโตจนโตบาง , แล้วพวกผู้ชายก็ชอบเลี้ยงปลากัด ส่วนผู้หญิงก็จะเลี้ยงปลาหางนกยูง แล้วยังชอบเอาตัวควงมาสู้กัน , โครมีแม่เลี้ยงหับหรือสัตว์อะไรแปลก ๆ มากี่จะเป็นที่อือฮาของเพื่อน ๆ เวลาทำหวมกิจกรรมที่ชอบแอบไปทำมากที่สุดคือพาเพื่อน ๆ ไปลุยน้ำข้ามปลากัน แล้วก็ชอบไปจับผีเสื้อและแมลงปอ แต่ตอนนี่ไม่ค่อยได้มีโอกาสเห็นผีเสื้อเลยนะ , ชอบซื้อจักรยานรอนไปทั่วหมู่บ้าน, เล่นซอนหากัน หากันทั้งซอยยังไม่เจอเลย แอบพ่อแม่ไปเล่นหน้าตามคลอง, บินจักรยานเล่นซอนหา,
แอบพ่อแม่ไปเล่นเกมส์ มาริโอ เดดิส คอนหา pockman เกมสร์ถถึง ตอนนั้นถ้าใครมีเครื่อง Family อยู่ที่บ้านและมีตลับเกมส์ที่รวม 100 เกมส้อยู่ในตลับเดียวกันก็จะเห่นมาๆ เพื่อน ๆ ก็จะไปเล่นด้วยกันเป็นประจำ, ตบเย็นจะรวมกลุ่มกันเล่นตีเบตในซอยบ้าน,
เวลาเรียนตราที่มีต้องหลบเป็นระยะ ๆ พอเลมมาจะเห่น้อย ครอบงาตองมีเพื่อน ๆ หลาย ๆ คนที่ใจแป่วทุกทีที่ต้องแอบเข้าบ้าน และเวลาจะไปเล่นข้างนอกก็ต้องมีเพื่อน ๆ มาช่วยออนขออนุญาตไปเล่น เพราะจะมีเพื่อนคนใดคนหนึ่งที่จะชอบ และขอพาตากับกับคนนี่ที่ไว้ก็จะอนุญาตให้ไป

3. เพลงที่ทุก ๆ คนจะคุ้นหู ก็จะเป็นเพลงของแจ้ ดนพล แก้วกาญจน์ "คนคิดริษยา อัจฉราอรอนมกนอนไม่หลับ คนคิดฝันนอนหลับหลับพลอยอรอยู่ไปเลย" หรือ "จะเจ็บอีกทีก็ไม่เห็นตาย" และเพลงของพิทักษ์โร "รอรับไคเลย ไม่เคยปิดพลิว" เพลงของกวงตวงสิทธิ์ "ทั้งรักและทั้งเกลียด" เพลงของForever "ตาตาดีตาดีตาดีตาดี" นินจนเพียงความหล่อ"
โตขึ้นมาหน่อยก็ชอบฟังบีเร็ด บูมเมอแรง คู้กั๊ด เจียบ ๆ คนเดียว ชอบฟังด้วยบิลลี่ ฟงพัฒน์ นูโว เจ คริสติน่า เพลงโกทกหน้าตาย ของเท่ อูเห่น หรือเพลงถอยตีควา ของออม สุณิสสา ถ้าเป็นเพลงสากลก็จะเป็นเพลง Akira โฆษณามอเตอร์ไซค์ เพลง Broken Heart woman เพลง Right Here waiting เพลงผู้หญิงฆ่าใครตายนะ ดังมาก ๆ นักรบเมลไปจอดที่ป้ายไหนที่มันฝั่งบ่ป้ายยจะไคยีนเพลงเหล่านี้ตลอดเลย และสิ่งทีคนสมัยก่อนแต่งเทบชอบขายตามป้ายรถเมล์ เพื่อนาวาจริงปะ

4. อาหารการกินสมัยนั้น ก็จะมีลูกชิ้นปลาทอดซึ่งตอนนี่ 5 ลูกค้า 1 บ. แต่ปัจจุบัน 2 ลูกบาท มีขนมหลายไม้ที่เป็นน้ำตาลทำเป็นสายไม้, ขนมยี่ห้อชึบาสะ คล้าย ๆ คาลบี้แต่เป็นถุงละ 2 บ. ขนมโคเรมี , ขนมลูกกระเบิดที่มันเป็นลูกกลม ๆ ใหญ่ ๆ เป็นชาวสาสิ, ขนมไข่โตในสาร ลูกคาชาวๆ เป็นลูกอม, ขนมลูกอมปีศาจสี ๆ ,ขนมโดเรมอนเป็นชอกโกแลตลูกกลม ๆ เล็ก ๆ และมีรูปสติ๊กเกอร์โหระสมเป็นเลม ๆ เอาไว้แลกของ,
มีขนมที่ชื่อแฉวจะแถมมากระดาศไหเรามาประกอบเองมีหลาย ๆ แบบเป็นบานแบบตึก บ้านแบบบ้านคว่ำ บ้านแบบชั้นเดียว ตอนนี่ยังอยากได้อยู่เลย,ขนมโตเกียว, และหลังโรงเรียนหรือหน้าโรงเรียนเกือบทุกโรงเรียนก็จะมีของมาขาย ทุกอย่างจะประมาณ 1 -2 บาท ไม่ว่าจะเป็นชาวมอเตอร์รถยี่ห้อชึบาสะ ผัดไทยห่อละบาท หุอดมัน ลูกชิ้น ไชนกกระหา และขนมโรตีสายไหม ที่จะมีสวิตซ์ไฟโหด กัดไคอีกอันเอาไปเลย แต่คนขายเค้าหัวใส เคาจะเอาแม่เหล็กมาติดไว้ตรงที่เลข 2 ตลอดเลย เราไม่เคยไค 10 อันเลย มีไอศรีมตัดที่เป็นหงส์เหลี่ยมรสชอกโกแลต สตอเบอร์วี วานิลา หรือรสทุเรียน หรือไม้ไคเป็นไอศรีมปั้นที่เอาน้ำอัดลมหรือน้ำเสลอบอยมาผสม หมุน ๆ และมันจะแข็งตอนนี่ก็หากันไม่ยาก ยังมีขายอยู่เลย
แล้วไคเคยกินน้ำขี้มึนเหมือนน้ำโคกหรือเปบซี่ขวดเล็ก ๆ บางตอนนั้นขายขวดละ 3 บ. ตอนนี่ขวดละ 5 บ.แล้ว เค้าเรียกว่าน้ำ RC และตอนนี่นะน้ำที่คนชอบอีกยี่ห้อหนึ่งก็คือ 7 Up เพราะมันมีโฆษณาที่ดังมากไคไคไม่รู้จักเรวาวาเขยนะ ก็เจา ไฟไคดีไคใด ไงที่มันจะใสกางเกงขาสั้น เสียดี้ ผมมีไม้ไคไคั้น ตรง ๆ เต ๆ ตอนนั้นฮิตมาเลย เขาจะเอามาสกรีนเป็นเสื้อเป็นกางเกง รองเทา กระเป๋า ตอนนั้นนะคิดวาก็เกือบทุกอนายก็จะไหพมมซื้อไหสีกตัวแน่นอน

เอ้อ !! แก่แล้วจริงด้วยเรา